

शास्त्रि प्रथम खण्डस्थ कृते (आहितम्)
अभिलानशाकुन्तलम् नाम नाटकस्य श्लोक व्याख्या ।
प्रथमाङ्कान् -

सुभगासलिलावगाहाः पाटलसंघर्षसुरमिवनवानाः ।
प्रथमा सुलभनिद्रा दिवसाः परिणामरमणीयाः ॥ १ ॥
प्रस्तुतोऽयं श्लोकः 'पुरा कवीनां भाषण
प्रसङ्गे कविर्लिकादिहितः, प्रस्तुत आहितम्
शिरोमणिः विद्यामार्गस्य, महाकविना कविर्लिका
विनिर्मितः विश्वप्रसिद्ध ईदृकृत आहितं लक्ष्यम्
मूलः अभिलान शाकुन्तलम् नामभेदस्य नाट-
कस्य प्रथमाङ्कानुसृतोऽस्ति ।
प्रसङ्गेऽस्मिन् यदा सूत्रधारो नयीं परिवर्तः श्रुतिः
प्रमेदठेत् कथानिद्रागीतिं गानुः कथयति, नयीं गानुमृतु
निर्देशं कर्तुं सूत्रधारः कथयति, नदा सूत्रधारो
श्रीरामर्तुमभिकृतं गानुमुक्त्वा श्रीरामवैश्वानरं प्रविधायति ।

सुभगाःसलिलावगाहाः पाटलसंघर्षसुरमिवन
वानाः प्रथमासुलभनिद्रा दिवसाः परिणाम रमणीयाः
भवन्तीति ।

सुभगाः = शोभनः सुखकरः, सलिले = जले भवगा-
हर्षे = हनने - येषु ते, पाटला = पुष्पवर्षिशेषस्वरूपं
संघर्षण = संवन्धनेन, सुरमिणाः = सुगन्धिना
वनस्य = अरण्यस्य वानाः = वायवे येषु ते, प्रकृत्य
द्वारा प्रथमाया = अद्यतन्प्रथमा तस्यां सुलभा =
सुरवेन लभ्या, निद्रा = स्वाप्ने येषु ते दिवसाः
परिणामे = अन्ते क्षणकारणे रमणीयाः = मनोहराः
भवन्तीति ।

अत्र सर्वेषां विशेषणानां सामिप्रधानं परिक-
रा लक्ष्यकारः - ' अक्रिर्विशेषणं सामिप्रधानं परिकरे
अतः' इति लक्षणात् । गीष्मस्य स्वभाववर्णनाय
स्वभावोक्तिरलङ्कारः - ' स्वभावोक्तिर्दुर्लभैरवक्रिया
रूपवर्णनम्' इति लक्षणात् । इन्द्रस्वार्था -
अस्माः पादे प्रथमे द्वादशं माघास्त्वया नृगीभेदादि-
अष्टादशं द्वितीये चतुर्थेते पञ्चदशं सादस्य इति ।

उपेन्द्र शर्मा
26/7/20
एच.ए. प्रो. साहित्य
एच. उ. ए. मडारिक
सुरवेण, पूर्णिया

शास्त्री वृत्तीय (काव्यव कवे (काविलक्ष्)
अलङ्कार विवेचनम्
एतद् एव दशमः परिच्छेदः

विभावना विशेषोक्तिरलङ्कारयोः अक्षणोदाहरणम् ।

विभावना - हेतुविना कार्यस्य उभयनिर्दि उच्यते तर्हि
विभावना नामालङ्कारे भवति । इत्थं च साहित्य
दृष्टौ - 'विभावना विना हेतु कार्यस्य निर्भङ्ग्यते ।' इति
उदाहरणं यथा -

अनायासकृतं मध्यमशङ्करले दृष्टौ ।

अभ्युत्थानमोहादि कपुर्माणि मृगीदृशाः ॥

अत्र काव्ये विनेव कारोत्पत्ति कथयन्

विभावना नामकालङ्कारः ।

विशेषोक्तिः - काव्ये अत्रापि कार्यस्य भागवो वर्णने
नेनदा विशेषोक्तिर्नामालङ्कारे भवति ।
इत्थं च साहित्य दृष्टौ -

'इति हेतौ कलाभावे विशेषोक्तिः ।' इति
उदाहरणं यथा -

'यानिनोऽपि निरन्माहा भुवनोऽपि न चञ्चलाः ।

प्रभवोऽप्यप्रसन्नास्ते महामहिमशक्तिनः ॥'

अत्र उत्साह कारणत्वे यानित्वे अत्रापि
उत्सादाभाव रूप कापीभाव कथनान् विशेषोक्ति
नामकालङ्कारेति ।

उपेन्द्र झा

26/7/20

ए. ए. ए. साहित्य
ए. ए. ए. म. ए. ए.
सुरेश्वरी, मुंबई

2772 वी द्वितीय उग्रहरय कृते (सगहिकम्)
 नेगी संहार नाम नाटकस्य श्लोकः तथासा

'निर्वाण केर दहना प्रशमादहनी,
 नन्देनु पाण्डुनया; एह मापवेन ।
 रक्तप्रसाधिनभुतः शनविक्रहाश्च ।
 एवञ्च भवेन्नु कुलराजसुताः सभूलाः ॥'

अनुवृत्तौऽर्थः श्लोकाः सप्रमथनात्पुत्रा अस्मिन्
 आगेदधमं चानावृत्तौऽर्थः पूर्वभागे वीर्यं साधित्वासाधे
 तस्य शनविक्रमात्पुत्राः वीर्यं प्रथानः केलीसंहारनाम
 नाटकस्य प्रथमादौ महाकविप्रदानात्पुत्रायेन विनीतोऽस्मि
 प्रसङ्गेऽस्मिन् सूत्रधारः परिपार्श्वेऽस्मात्पुत्रात्पुत्रं कथ-
 यन्ति च द-सोऽप्याह कौ मा कुल । भगवान् नृपतिः
 शान्तिं ह्येतेभ्योऽप्युवाचः शकुनी नामापरि । अर्क्यते
 नरत्नम् ।

अस्मिन् अशीतौ प्रशमान् निर्वाणकेर दहनाः
 पाण्डु ननयाः मापवेन एह नन्देनु, रक्तप्रसाधिन
 भुवः शनविक्रहाः च सभूलाः कुलराजसुताः
 एवञ्चः भवेन्नु ।

अशीतौ द्विपुत्रौम् । प्रशमान् = विनाशान् ,
 निर्वाण केर दहनाः = शान्तिमापन्तः केरमेव दहनः,
 शकुनादिः चेप्यं तथाविधोः । पाण्डुननयाः =
 पाण्डुवृषभस्य सुताः भुविष्ठिरादयः, भगवतो
 मापवेन एह, भगवतो वासुदेवेन (श्रीकृष्णेन)
 आत्मनः, नन्देनु = अहन्ताः भवेन्नु । रक्तप्रसाधिन
 भुवः । एकेनः स्वपिरेण, प्रसादिताः = अल्पदहनीः
 कृकः = भूभुजः चेप्यं ते । शनविक्रहाः = मर्यादकृपः ।
 सभूलाः = मूल्यैः सतिताः सभूलाः अपीत् परिवरजन्तः
 कुलराजसुताः = पृथगाप्यस्य पुत्राः, दुर्भोषनादयः
 एवञ्चः = कुशादिनः, भवेन्नु = सन्नु ।

श्लोकेऽस्मिन् कलत्रनिलिका वृत्तम्
 तदर्थम् - ' उक्तावद्वनिलिका नमजा जगौ गः'
 इति

उपेक्ष २७
 26/7/20
 एषो प्रो० साहित्य
 ए० ए० श्री महाविठ्ठ
 पुणेया, पुणेया